

ଭୂଷାର୍ଥିବିନ୍ଦୁ, ଶ୍ରୀରୂପବିନ୍ଦୁ ଓ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣବିନ୍ଦୁ
ରେଖାର୍ଥିବିନ୍ଦୁ, ଶ୍ରୀରୂପବିନ୍ଦୁ, ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣବିନ୍ଦୁ
ଶ୍ରୀରୂପବିନ୍ଦୁ, ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣବିନ୍ଦୁ, ଶ୍ରୀରୂପବିନ୍ଦୁ

შემდეგ ამისა ბატ. გვეგვიძე იღაპა-
რაკა შეთქმან მისგან დათვალიერებულის
თბილისას ხალჯას ცედს მდგრადოւრე-
ბაზედ. უკედგან ხეება ფუჭდების სხვა-
და-სხვა მაგნებელი მწერებისაგანაც ,
ბასტრინეულობას სთვესები სეზალების
ქვეშ, კაზები შევიწროებული არან
ს შირ-შროვანი სექტასგან, მორწყვა ური-
გოდ სწარმოებს და სს. ყოველიკე ესწინ,
ბაზეზარ ინგიანი ხილეულობის და
სეარიანი უურმის სიმცირისა, რომლის
უხად მოუკანა აქ შესაძლებელი იქნებო-
და ბოსტრინეულობის საქმე ცედად მადის
თბილისში, რადგან ბაჟლები მებალები-
საგნ ბოსტრინეულობას, იაზად უადგლო-
ბეს მას უქან მეტად ჰუდიან და მსო-
ლოდ თაოთხა სარიგბელობები.

კორექტურული შეცდომის გაცემის:
გუშინდელს №-ში, მესამე გვერდზე, მეოთხე სვეტის მექანიკური სტრუქტურის ზევიდან სწორია „სამი თუმანიც მოგეხა გვაჩვენა“; უნდა იყოს „სამასი თუმანიც და სჩ.“.

„დოკუმენტის“ პორტალის დანართი

სოჭ. ვანის-ქედი (გურიაში),
თებერვლის 25.ს. ჟევილი შარშა-
დელს აქვთ საზოგადოებ კულტურან-
მქინვარებს, მაგრამ არა მკონია იმ-
დენი მსხვერპლი სადმე შეეწიროს ამ
სტნს, რაძლენიც ჩვენს სოფელში.
15 ღლის განმავლობაში მარტო სო-
ფელს ვარისქედში ოცდა-თორამეტი
სული შეიწრა და ორი ამდენს კი-
დევ საქაო პირი არ აქვთ. ბეჭრი
ოჯახი ისე ძირიანად ამოსწყდა, რომ

კვდავს, ეკონტება, გაუმჯობესოს, თუ
რა მოელის მას — ნათესაობას — მომა-
ვალში. სვანებს ღრმადა სწამო, რომ
მომაკედავის სული უკანასკნელს ხა-
ნებში „საიქოსაა“, ძრისტესთან ;
იგი გარეულია ნათესავ მიცვალე-
ბულთა სულებში და მაშასადამე, სვა-
ნის წარმოდგენით, ნამდვილად ხედავს
და იცის „იმა სოფლისა“ ამბეჭი. რო-
გორც ზემოდ მოვისხნიერ, სვანები
მომაკედავს წინასწარმეტყველობის ნიშა-
აწერენ; მათის აზრით მომაკედავმა
დაჭვეშმარიტებით იცის ყოველი კაცის,
ოჯახის, სოფელ-საზოგადოების და
მარელი სვანეთის ბედისწერა მომავალ-
ში და რასაც იტყვის ვისმეზე — კეშმა-
რიტებაა. რაკი ეს ასეა, ყოველი
დაშსწრე მონათესავე და უნათესაოც
ვალადა რატბს რამოდენიმე კითხვა
მისცეს მომაკედავს, უკანასკნელისა-
თვის ვითომ ცხალს, მაგრამ ცოცხალ-
თათვის ბუნდოვანს მომავალზე.

პირველად ნათესავი ეკითხება მო-
მაკვდაგს, თუ როგორ არიან ამის სა-
კუთარი მიცვალებულება საიქოს::

მათს ეზო-ბალებში მხალოდ დღეს
ტურქი კუავიან. ამ საშინელი სანა-
ხაეთი მნახველი და შეშინებული ხალ-
ხი აიყარა და ხიზნად სხვა-და-სხვა
სოფლებში გაიფანტა, მაგრამ საუბრ-
დუროდ ბეჭედ მათვანს იქ ბინა არ
მისცეს, რაღაც ეშინოდათ ყვავილი
არ მოჰყეოთ; ამისთვის ისინი იძუ-
ლებულნი შეკვენენ ტყეებში გახიჩ-
ნულიყვნენ. პლამიანი კი არა, ქვაც
ატირდება დღეს ჩვენის სიფლის ნა-
ხვაზედ. ორასამზე კომლი კაცი აკ-
რილია და გადაფანტული. პარტახალ
დატოვებული სახლებიდან საჭარე-
ლი ხმა მოისმის შინაური ი ფრინვე-
ლების, ღორებისა, ძროხებისა და
სხვათა, რომელიც შიმშილ-წყურვი-
ლით იხოცებიან. რამდენ მიცვალებუ-
ლებს, უპატრონობის გამო, სასაულა-
ოზედ ვერ ასვერებენ; რამდენი მოუვლე-
ლობით კვდება. ამ უბედურებას ჯედ
ჯურდობაც დაერთოს: სახლი არ მო-
პოვება, რომ იქიდამ ქურდებს რამე
არ მოეპაროთ.

ასეთს უბედურებაში მკონი ხალ-
ხი ბასილესის საზოგადოების მამა-
სახლისს შევეცდა, მაზრის უფროსი.
სათვის ეცნობებინა, რომ მას ყვავი-
ლის ამტრელები დაებარებინა. მამა-
სახლისმა ამ თხოვნას პირველად ყუ-
რადლება არ მიაქცია, მაგრამ როცა
მის ოჯახსაც დაუახლოეցდა სენი, მა-
შინ კი იკადრა სოფლის თხოვნის
ასრულება. ზიცხლად მოწერილობა
მოვიდა, რომ თებერვლის 8 დღითით
აღრი ბასილეთის სრუჟი. კანცელარია-
ზედ საზოგადოებას თავი მოყეა-
რათ, სადაც მ—ის უფროსის თანაშემ-
წე, მაზრის ექმით ბატ. დ. და ფერ-
შლებითურთ დილით მოპარანდებია.
ნო. ამის გამონენ მცხოვრებლებმა
მოთელი თავიანთი სახლობითურთ ად-
რიანად თავი შეიკარეს და დაუწყეს
ლოდინი. ჩეენი დამსხნელი სტუმრე-
ბიც აღრე დაძრულიკვნენ, მაგრამ,
რადგან ჩეენ ი ამ ეამად მეტის-მეტი
კარგი დარბაა, გზაზე წეურვილს

წარმოენდილნი; თუ წაწყმენდილნი;
ემდურიან შას, თუ კმაკოფილნი არიან
და სხვ, და სხვ. შემდეგ ეკოთხება—
რამდენი ხნის სიცოცხლე აქვს მას,
დაგრითხავს, ანა-და მის იჯახილგან სა-
ტელდობ ვინ არის განწირული სასი-
კვდილოდ და როდის შეემთხვევა რამ
ხსუბი, ნივთიერი ზარალი მას, ანუ მის
უჯახს; თუ მოედის რაიმე ბეჭინი-
ება (მავალითად ვაჟის შეძენა ბეჭ-
ინიებად ითვლება). ბოლოს ეხვე-
ჭება მომაკვდავს უშუამღვმლოს მის
ძიცვალებულებთან, რათა მათ არ
აიცრულნ გული მასზე, არ გამოიმტ-
ოონ და არ დააბეჭლონ მჩინექსთან,
თუ მან სხვა-და-სხვა მიზეზების გამო
უაირო წესები (საკურთხი და სხვა);
ანდისხან თავის დროზე ვერ აუსრუ-
ლოს და სხვ....

თუ მომაკვდავი საზოგადოებაში
კნობილია ჭყაინ კაცად და ამასთა-
ნავე ღრმა მოხუცაა, რომელსაც თა-
ვის სიცოცხლეში ბევრი რამ უნახავს
და გამოუცდია, მაშინ მას საზოგადო
და საქვეყნო საქმეებზედაც ჰქითხვენ

შეეწუხებით, რისგამოც ჩეკულები
რივ ეტო აშნაურის ოჯახში ჩაეხებათ
და იქ შეუძლის ითხ საათამდის წულები-
ლი ძალაზე მოვკლათ, მაშინ როდესაც
კანცელიარიის კარებზე ასამდე მარ-
ტო ტუმუ მწოდები ბავშვები ყელ-გად-
გდებული ელოდენ. როგორც იყო,
მოვიდენ ჩენი დამსხველნი, მაგრამ
გამოაცალეს, რომ ჩირქი არა გვაქვ-
სო და ზეითუნის ზეთითაც ზეიძლება
აცრაო. ზეითუნის ზეთით ხუთასა-
დინ სულს აუცრეს; სისხლი საყაპო-
ზედაც. არ დალერილა იმდენი, რამ-
დენიც აქ. სამს ბავშვეს სიმშილით
იყო თუ მეტის სისხლის დაღრით გუ-
ლი წაუყიდა, და კინალამ სული გა-
ნუტევეს. პურილებს და აუცრელებს
ყველას ატრილების სიაში ცწერდენ
და ამ ნაირად ატრილთა რიცხვით
მდიდარი და დამოწმებული წია ჩა-
დეს ჯიბეში და წაბრძანდენ. წა-
ვლისას ის გვიბრძანეს, რომ ვინც
მოკვდეს საფლავი საჟენ ნახევარზედ
გაუთხარეთო.

ՑԵՀՑԼԵՅՑԻՆ ԸՆԴՈՂԵՑՑԻՆԱՑԵՑԻՆ ԱԿՐԻ-
ԼԵՅՑՄԱ ՏԱԳՈՆՍՎՈՎԼԱՇ ԸՆՐԻՇԿԵՑ ՏՈՎԵՎԱ-
ՏՈՎԵՎԱ ՏՈՎԻՇՎԼՈ ԸՆ ԵԿԵԼԱ ԱՅ ԻԵՋԲՆ Ը-
ՆՈՎԼՈՎԼՈՎԱՆ ԿԱՎԵԼԱ ՏԵՏԱ ՏՈՎԼՈՎԼԵՑՏԱՎ
ՄՈՎԵՇՈ ԿԱՎՈՒԼՈ. ՊԱՏԺՄՈՆ ՌԻՆ ԱՎ-
ՀՈՎԼՍ ՏԱՅՑՎԵՏԱՎ ՃՌ ՂԱՄԽԱՏԻԲՆ ԿԱՎԵ-
ԼՈՒ. Հ Ճ. Ք.

ՑԵՀՑՑԵՎԵՎ

როლმე. აი, აგერ მოღის ხანში შე-
ული დარბაისელი სვანი, მიღის მო-
მაკვდაცხან და მოუჯდება. შევლანი
ჩემდებან. მოხუცი დარბაისლურ სა-
ქეს მიიღებს და კიოთხება მომაკვდაცხა-
ნოვარი წელიწადი იქნება მომაკვდა-
ლელს, გლოხა სნეულება ხომ არა-
ური გამოჩნდება, როგორი მო-
მავალი ელის საზოგადოდ სვანეთს.
მომაკვდაცხი ძღვევა პასუხს, ხან სა-
წევნს და ხან სასიამოენოს: ეს მისს წი-
არასწარმეტყველების ნიჭიერ დამოკიდე-
ბული.

აქ მოვიყვან ერთს მაგალითს. თარ-
ულის წლის ოქტომბერში თავისუ-
გალ სეანეთის ერთ საზოგადოებაში
ძირცვალი გლეხი ბეგი ბეშიძე *) ას

---

*) ამ გეგი ბეშიძეს იხსენიებენ თავიანთ
თემზურობაში ბ. ბ. რადე და სტრიანიკა.
იმკვეთა ამათგანს სურათოც გადულია ბე-
შიძესა მეზურობის დროს. Зап. Р. Геогр.
Общ. кн. VII, 1866 წ და кн. X, 1876 წ.
Гифлис.

თხუთმეტი დღის ვადით. ბლეხს ვა-
ლახე მოეტანა, შეშინებოდა დაგრი-
ებისა, ვაი თუ აღარ მათხოვოს სხვა
წიგნებიო. მე ვყითხე, ვნა გულიან
წიგნების საკითხავად-მეოქნი და მან
იმპასუხა: „მე ბაზემ არა მუცალიან,
არი ვენახი მაქეს შესამუშავებლად
იღებული, მაგრამ და მყავს ჩემთა
კულაში გაზღილი და იმისთვის უფ-
რო მინდა, თავს იკლავს წიგნების
კითხაში და მეც ვყითხულობ, როცა კი
აქმიდმ მოყიდლიო“...-ვეონებ, ური-
ო ან იქნება, რომ ზორის ახალ-
აზღობაც მიხედავდეს ოელავის ახალ-
აზღობას, დაარსებდეს წიგნ-საკით-
ხას და მით გაუადეოლებდეს ზემოს-
ენებულ პირის მზგავს ადეილად წიგ-
ნების შონას საკითხავად, თუ თვით
კულაში შეუძლებელია მათი შე-
ახვა.

ერთს გადასული, ღრმა მოხუცი,
კნობილი ჭკვიან გლეხად და ძველ
აღმზუნ სიმღერების მცოდნელ. პირ-
ელს ორს კითხვაზე ბეშიძექ სანუგე-
რო პასუხი მისცა თურმე; ე. ი. წე-
ლიშვალიც კარგი მოვა და აჩტა-
ნეულება გაჩიდებაო; მესამე კითხვა-
ზე კი, როგორც გადმომცა თვით და-
კითხველმა და სხვა დამსწრებებმა, სხვა
ძრიდ მოაწო.

აქ, ვგანებ, უადგილო არ იქნება
სიც შეენიშნოთ, რომ, ხალხის სი-
კუით, რამდენიმე წლის შინად, რუსის
მატოებლობის შემოსელამდე სვანეთ-
ი, რამდენიმე მომაკედავმა იწინას-
არმეტუველა თურმე, რომ სვანეთის
ააიპურობს „წითელი და ქერა“: კაცე-
ოთ ე. ი. რუსი, რომლის სახელი
აშინ არა საკონცერტო

(გაგრძელება შემდეგ)

